

1/

2/11

Milý příteli,

máš docela pravdu, když považuješ ohlas připravovaného procesu s "pražskou desítkou" za nečekaně mohutný. Všechno se zdá nasvědčovat tomu, že prvotní spěch vyšetřovatelů nevedl k cíli, jímž nepochybně byla příprava procesu do konce července nebo nejdéle do začátku srpna. Ať už to bylo tím, že materiály nebyly dostatečně připraveny nebo tím, že se do toho prokurátorům a pak ani soudcům nechtělo /vždyt nikdo neví, co bude za rok/, a nebo tím - a to je nejpravděpodobnější - že došlo v nejvyšších politických kruzích k rozporům v otázkách, jak jak řešit stále těžší hospodářské nesnáze, mimo veškerou pochybnost spojené s neudržitelným politickým a obecně společenským stavem - výsledkem byl zjevný: časová ztráta. Je to velká časová ztráta, v níž byla promarněna celá "okurková sezona", během které mělo jistě k procesu dojít /vzpomen na procesy z roku 1972, jejichž důsledkem bylo zmrazení politického vývoje na pět let/. Dnes máme začátek září a proces je zatím v nedohlednu. Zatímco přede dvěma měsíci došlo k překvalifikování obvinění devíti stíhaných na tvrdší variantu § 98 tr.z. /tj. na odstavec 2, podle něhož byl do té doby obviněn pouze Petr Uhl/, dnes se to jeví jako naprosto neúnosné a uvažuje se pravděpodobně o novém překvalifikování, ba dokonce o stíhání podle jiného paragrafu /vše s nižšími tresty/.

To všechno musí jistě vyvolávat v řadách "ostrých hochů" značnou dávku frustrace. Pokosyginově návštěvě se bleskurychle chopili iniciativy, ale nyní jsou s vývojem věcí hluboce nespokojeni. Proto - jako obvykle v podobných situacích - sáhli ke starým prostředkům: k zastrahování, k zneužívání mocenských prostředků a k fyzickému násilí. Jistě, bytelné úspěchy jim nemůžeme upírat: vzrostl počet těch, kteří už mají všeho dost a chtějí se vystěhovat. Ale takové drobnosti nemají rozhodující význam. Je pravděpodobné, že budeme svědky pokusů o vyprovokování nových konfliktů, jichž by pak bylo možno použít k novým, jiným procesům, jimiž by snad mohla být odvedena pozornost od "pražské desítky". Vzniknou pravděpodobně i jiné pokusy, jejichž cílem zase bude nějak rozdělit chartisty. Ale i na těchto cestách se mohou setkat leda s dílčími úspěchy. Rozhodující skutečností v současné chvíli je mimořádná pozornost, s níž světová veřejnost sleduje události v Československu. Každý nový nezákonný čin, každá insultace, každá provokace a zejména každý nový proces jenom napomohou tomu, aby zahraniční pozornost neumdlévala. To se v těchto dnech zřetelně ukazuje /a v budoucnosti ještě více ukáže/ v případě nemyslné policejní akce, namířené proti plánované soukromé přednášce profesora Thorolfa Hafte z Norska. Ať to někomu z tzv. realistů zní sebeabsurdněji, postup našich úřadů proti členům VONSu a proti celé Chartě 77 již několikrát poskytl argumenty v americkém kongresu i senátu proti předpisu dohody SALT II. Nějakým "tvrdým postupem" proti obhájcem lidských práv dosáhnou inspirátoři a organizátoři nezákonných represí jenom toho, že se celému světu představí jako odpůrci mírového života a jako převokatéři nové studené války.

Charakteristické pro poslední vývoj událostí je zejména to, že postup "ostrých hochů" a staronových "studenoválečníků" je z vnitřní nutnosti stále primitivnější a hloupější; svou vinou se tito lidé dostávají do trapných potíží a strhují do nich i ty, kteří se pokoušejí ještě něco zachránit nebo napravit. Nedávno jsme se dozvěděli, že Václav Havel dostal pozvání k ročnímu pobytu od ředitele broadwayského divadla Josepha Pappa; došlo k té kuriozitě, že Havel se o tom dozvěděl od představitelů ministerstva, který ho ještě ujistil, že státní úřady by neměly námitek proti jeho případnému odchodu. Před nějakým časem jsme mohli být svědky jisté benevolence ze strany prokuratury, která umožnila, aby Václav Havel mohl být přítomen na pohřbu svého otce. Nepamatují se, kdy se něco podobného již stalo, tak to je výjimečná záležitost; nicméně odpovídá zvyklostem, takřka běžným nebo